

РЕШЕНИЕ

№ 29178

гр. София, 21.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2820** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 2076/23.2.2026 г., постановено по адм.д. № 10581/2024 г. на ВАС, с което е отменено решение № 7297/27.11.2023 г. на АССГ, 63 с-в, постановено по адм.д. № 5351/2023 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания за продължаване на процесуалните действия.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

Първоначално производството е образувано по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Подадена е жалба вх. № 21178/06.06.2023г. по описа на АССГ от И. Й. В., с ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен акт /РА/ №Р-22221322002727-091-001/07.12.2022г., издаден от З. Д. В. – орган, възложил ревизията, и В. И. К. – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на дирекция „ОДОП“ на НАП, с който е ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 1 от ДОПК, в качеството на управител на „ВОЛФАРМ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] за задължения на дружеството за данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 4 243 310,29 лв. и лихви за забава към 07.12.2022 г., в размер на 2 272 871,64 лв., представляващи установени с влязъл в сила Ревизионен акт /РА/ №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020г. на ТД на НАП С., задължения на „ВОЛФАРМ“ ЕАД за отделните данъчни периоди от 01.05.2017 г. до 30.11.2017 г., които са несъбираеми.

Жалбоподателят оспорва РА и при повторното разглеждане на делото. В писмени бележки твърди, че не е налице кумулативното наличие на предпоставките на чл. 19 ДОПК. Представя доказателства, че ВОФАРМ ЕАД е заличен търговец, към датата на прикрючване на устните състезания.

Ответникът по жалбата - директорът на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, оспорва жалбата. Счита, че оспорваният акт е законосъобразен, а жалбата е неоснователна и недоказана. Моли съда да я отхвърли. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221322002727-020-001/01.06.2022г., връчена по електронен път на 06.06.2022г., изменена със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/№Р-22221322002727-020-002/30.08.2022г. и ЗИЗВР Р-22221322002727-020-003/28.09.2022г., с които е възложено извършването на ревизия на И. Й. В. за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ВОЛФАРМ“ ЕАД за данък върху добавената стойност за периодите от 01.05.2017г. до 30.11.2017 г. Цитираните заповеди са издадени от З. Д. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощена като компетентен орган на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите НАП /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-245/05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С., Заповед №З-ЦУ-957/31.05.2022г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №З-ЦУ-753/05.05.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221322002727-092-001/16.11.2022г.

Ревизията приключва с издаването на Ревизионен акт /РА/ №Р-22221322002727-091-001/07.12.2022г., издаден от З. Д. В. – орган, възложил и В. И. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П. – ръководител на ревизията. РА е връчен на ревизираното лице по електронен път на 21.12.2022 г.

Отговорността на И. Й. В. е ангажирана, в качеството му на управител на „ВОЛФАРМ“ ЕАД, за задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от м. 05.2017 г. до м. 11.2017 г. /вкл./, общо в размер на 4 243 310,29 лв., установени с Ревизионен акт №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020г. на ТД на НАП С.. Начислени са лихви за забава в размер на 2 272 871,64 лв., към 07.12.2022г.

Издаденият на „ВОЛФАРМ“ ЕАД Ревизионен акт №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020 г. на ТД на НАП С. и ревизионният доклад към него са приобщени в хода на ревизионното производство с Протокол №1704536/15.09.2022 г. Този РА е влязъл в законна сила на 24.02.2021г., не е проведено съдебно оспорване. Не е спорно между страните както фактът, че Ревизионен акт №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020 г. на ТД на НАП С. е влязъл в сила, така и фактът, че установените и допълнително определени с него задължения по ЗДДС на „ВОЛФАРМ“ ЕАД не са внесени в републиканския бюджет.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорността на И. Й. В. по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения ревизионен акт.

На основание чл. 37, ал. 2 и 3, чл. 53, чл. 56 от ДОПК на жалбоподателя е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №П-22221322002727-040-001/02.06.2022г., в отговор на което са представени единствено копия на първите страници от протокол за претърсване и изземване с разрешение на съдия и определение на специализирания наказателен съд от 29.11.2017 г. Писмено е декларирано, че през ревизираните периоди ревизираното лице е изпълнявал функции като управител на „ВОЛФАРМ“ ЕАД, по силата на договор за управление. Няма контакти с дружеството, извършвало счетоводното обслужване. Всички документи на „ВОЛФАРМ“ ЕАД са представяни на органите по приходите, извършвали проверки и ревизии на дружеството. Същото е заличено в Търговския регистър към Агенцията по вписванията, считано от 12.11.2020 г.

Установено е, че „ВОЛФАРМ“ ЕАД е учредено на 13.05.2015г. с едноличен акт на собственика на 100% от капитала И. Й. В.. Последният е избран и за председател на Съвета на директорите. С договор за възлагане на управление от същата дата на ревизираното лице е възложено и управлението на дружеството.

В РА, в хода на ревизията, приходните органи са посочили предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК, като са изследвали и посочили конкретни факти относно и във връзка с всяка една от предвидените в нормата кумулативни предпоставки за ангажиране на субсидиарната отговорност на физическото лице, за задължения на юридическото лице „ВОЛФАРМ“ ЕАД.

Относно първия елемент от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. И. Й. В. е едноличен собственик на капитала и управител на „ВОЛФАРМ“ ЕАД за периода от 13.05.2015 г. до заличаването на дружеството на 12.11.2020 г.

По отношение на субективния елемент /укриването/, органите по приходите са се обосновавали с това, че И. Й. В., в качеството на управител на „ВОЛФАРМ“ ЕАД, не е упражнил грижата на добър стопанин и не е защитил интересите на управляваното от него дружество, тъй като е позволил да бъдат декларирани фиктивни доставки на медикаменти, водещи до отклонение от данъчно облагане и до намаляване на задълженията на дружеството за ДДС. Във връзка с това е извършен анализ на приобщените доказателства от ревизията на „ВОЛФАРМ“ ЕАД, приключила с РА №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020 г.

Констатирано е, че през ревизираните периоди дейността на дружеството е търговия на едро с фармацевтични, медицински и ортопедични изделия. След анализ на събраните в хода на две ревизионни производства доказателства, вкл. намиращите се Националната следствена служба, са оспорени декларираните покупки на лекарствени средства и хранителни добавки от „ПП ИНВЕСТ 17“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БЕТА ФАРМАСЮТИКЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СИК НЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], ДЗЗД „ХРАНИТЕЛНИ ДОБАВКИ ФИТНЕС Ф.“, ЕИК[ЕИК], „СВГ ПРОЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и ДЗЗД „ФИТНЕС Т.“, ЕИК[ЕИК]. Установено е, че цитираните доставчици не разполагат с обекти за съхранение и продажба, нямат назначени работници, не разполагат със собствени или наети МПС и други активи, нямат заведена счетоводна отчетност, нямат публикувани ГФО, а част от тях нямат подадени ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/. В резултат на това, не е признато право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, в общ размер на 2 453 713,78 лв. на „ВОЛФАРМ“ ЕАД, по доставките от изброените дружества на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС с мотиви за липса на реални доставки. От установените факти и обстоятелства в хода на извършените насрещни проверки на доставчиците е формиран извод за относителна субективна симулация по отношение на една част и абсолютна симулация при друга част от доставките.

Оспорени са и декларирани от „ВОЛФАРМ“ ЕАД вътреобщностни доставки на медикаменти към

контрагенти от Великобритания. До този извод органите по приходите са достигнали след като са получили официално отговор от приходната администрация на Великобритания, че стоките, предмет на деклариране ВОД от „ВОЛФАРМ“ ЕАД, не са пристигнали на територията на страната. Дружеството документи е прието, че не разполага с такива, доказващи ВОД, вкл. не са налице доказателства за плащане от страна на чуждестранните му клиенти. На основание чл. 86, ал. 1 във връзка с чл. 53, ал. 3 ЗДДС за ревизираните периоди е доначислен данък върху добавената стойност в общ размер на 1 826 213,23 лв. на „ВОЛФАРМ“ ЕАД.

В хода на ревизията за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК органите по приходите са приели, че така формираните задължения на „ВОЛФАРМ“ ЕАД са вследствие на недобросъвестното поведение на И. Й. В., в качеството на управител на дружеството. Позовали са се на факта, че ревизираното лице, в качеството на управител, чрез включване на фактури документиращи неосъществени доставки на стоки в подадените СД по ЗДДС и дневниците за покупки е допуснал деклариране на факти и обстоятелства, за които е знаел, че са част от данъчна измама. Също така е допуснал неначисляване на дължимия данък от „ВОЛФАРМ“ ЕАД за извършени облагаеми доставки. Това е довело до укриване на действителния размер на подлежащия на внасяне в бюджета ДДС и е възпрепятствало събирането на задълженията на дружеството. Изследвали са в какво са се изразявали управленските функции на жалбоподателя през ревизираните периоди, в които е бил управител на дружеството. И. Й. В. е сключвал и прекратявал трудови договори с физически лица от името на дружеството, приемал е и подписал ГФО на дружеството, вкл. за 2017 г., вземал е решения относно печалбата и не/разпределянето ѝ, одобрявал е за публикуване отчетите в ТР. Не са представени пълномощни и не е установено при ревизията да е упълномощавал други лица в управлението на дружеството. Самото ревизирано лице изрично е заявило, че е изпълнявал функциите на управител на дружеството, по силата на договор за управление, поради което и е прието, че ревизираното лице е носител на отговорност по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

В РА и РД са изследване и факти и обстоятелства относно наличието на последните две предпоставки за ангажиране на отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Установена е невъзможност за събиране на публичните вземания от дружеството по РА №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020 г. Посочено е, че са предприети действия за събиране на задълженията първо към задълженото юридическо лице, като в тази връзка е образувано изпълнително дело /ИД/ №200931848/2020г. за задълженията на „ВОЛФАРМ“ ЕАД по цитирания РА. В хода на изпълнителното производство е направено пълно проучване на имущественото състояние на дружеството-длъжник, събрани са вземания в размер на 36 613,00 лв., а остатъкът от дългът му е категоризиран като несъбираем.

Установено е по справка ПП СУП, за задължения на юридическото лице към 08.08.2022г., че задълженията на фирмата са: ДДС 4 243 310.29 лв. и лихви за забава: 2 147 400.23 лв. Ревизираното лице е надлежно уведомено за образуваното изпълнително дело и реално предприети действия от публичния изпълнител за събиране на вземането, поради което и неоснователни са възраженията за неспазването на нормативно установената поредност по чл. 20 от ДОПК, която предпоставя ангажирането на субсидиарната отговорност по чл. 19 от ДОПК.

Прието е наличие на причинно-следствена връзка между умишлените недобросъвестни действия на И. Й. В. и последиците от тях, а именно невъзможност за събиране на задълженията на управляваното от него дружество. С подаването на неверни СД по ЗДДС /основани на фактури с невярно съдържание при доказана липса на реална доставка и неначислен данък за извършени облагаеми доставки/ управителят умишлено е целял тези действия да доведат до невъзможност за своевременно определяне на текущите задължения на дружеството и събирането им от страна на

приходната администрация.

Съобразно горното и на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК е ангажирана отговорност на И. Й. В. за задължения на „ВОЛФАРМ“ ЕАД, представляващи ДДС за периодите от 01.05.2017г. до 30.11.2017г., установени с РА №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020 г. и обявени за несъбираеми по изпълнително дело /ИД/ №200931848/2020г. за задълженията на „ВОЛФАРМ“ ЕАД.

Не е спорно между страните, че е взето решение по протокол от 22.01.2020г. за прекратяване с ликвидация на „ВОЛФАРМ“ ЕАД по реда на чл. 219, ал.2 от Търговския закон, т.е. в хода на ревизионното производство и преди връчването на РА №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020 г. Ликвидатор на дружеството е И. Й. В., като към датата на образуването на ревизионното производство по чл. 19 от ДОПК, дружеството е заличено от Търговския регистър.

От отговор на Дирекция Събиране на НАП се установява, че по отношение на „ВОЛФАРМ“ ЕАД е образувано изпълнително дело /ИД/ №200931848/2020г. за задълженията на „ВОЛФАРМ“ ЕАД за задължения по РА №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020 г., като са предприети реални действия от публичния изпълнител, но е събрана чрез публична продажба на недвижим имот само сумата от 36 613.00 лв. Задължението не е разсрочено, не е отсрочено, не е спряно, като е констатирано, че дружеството не разполага с достатъчно активи, които да покрият публичните задължения, поради което и дългът е категоризиран като несъбираем. Установени са движими и недвижими вещи, които са собственост на ФЛ- И. В., които могат да бъдат обект на обезпечение или принудително изпълнение, за събиране на публичните вземания, посочени в РД.

При административното обжалване на ревизионния акт е прието, че жалбата е неоснователна.

По делото е представена преписката по РА в цялост, като събраните в нея доказателства ще бъдат обсъдени по-долу. Съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество, съдът намира, че жалбата е неоснователна. Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП.

Издаден е в предвидената форма, съгласно чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид нормата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА. Мотивите на РД са и мотиви на РА. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 от Закона за електронния документ и електронния подпис, възпроизведени на хартиен носител.

В хода на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения. Ревизиращите органи са предприели всички необходими действия с оглед ангажиране на отговорността на процесното основание, за да съберат относимите доказателства. Не са ангажирани нови такива от негова страна, при указана доказателствена тежест, които да опровергават тези изводи.

От материално-правна страна.

Установява се, че в ревизионното производство е прието, че отговорността на

жалбоподателя следва да се ангажира на основание чл. 19, ал. 1 ДОПК. Прието е, че управителят – жалбоподател е укрил факти, които по закон е бил длъжен да обяви пред приходната администрация. Действието по „укриване“ е част от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 ДОПК. Тази норма предвижда отговорност както следва:

Който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурор, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

В случая е безспорно, че жалбоподателят е бил управител на търговско дружество през периода, именно за който са установени с влязъл в сила РА данъчни задължения.

Задълженията са установени по основание и размер с РА, който е влязъл в сила. РА има доказателствена сила досежно наличието, размера и периодите, за които са установени задължения.

Съгласно чл. 141, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/ управителят на търговското дружество организира и ръководи дейността му съобразно закона и решенията на общото събрание и в това качество, лицето може да бъде отговорно за задълженията на конкретно дружество по смисъла на чл. 19 от ДОПК.

Следователно, налице е една от предпоставките по чл. 19, ал. 1 ДОПК, а именно – ревизираното лице да е имало качеството управител, за периода, за който са установени задължения, с влязъл в сила РА. Това, че тези задължения към фиска са установени по-късно, в РА, издаден след този период, не може да опровергава тези изводи. От значение за носене на отговорността е периода, за който се отнасят те, а не момента, в който са установени.

Относно това дали така отказаното приспадане на данъчен кредит би могло да послужи като основание за ангажиране отговорността на жалбоподателя като управител предвид това, че за отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК се изисква да е налице предпоставката „укрие“, т.е. да е налице поведение, което да е виновно, по отношение на „факти и обстоятелства, които по закон е длъжен да обяви“.

По отношение на формата на вината. За разлика от чл. 19, ал. 2 ДОПК, в която се сочи „недобросъвестно“ поведение, което се приравнява на „умисъл“, в чл. 19, ал. 1 ДОПК не може да се направи категоричен извод в тази насока. Настоящият състав намира, че следва да се тълкува смисълът на глагола „укрие“ с формите на вината, на основание чл. 46, ал. 1 ЗНА - така, както са дадени по чл. 11 НК, както и чл. 82 ЗЗД, предвид използването на понятието *недобросъвестност* в чл. 19, ал. 2 и сл. ДОПК

Чл. 11. (1) Общественоопасното деяние е извършено виновно, когато е умишлено или непредпазливо.

(2) Деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал или допуснал настъпването на тези последици.

(3) Деянието е непредпазливо, когато деецът не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е

предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати. Същевременно, значението на „укривам“, съгласно речника, публикуван на интернет страницата на Института на българския език към БАН, <https://ibl.bas.bg/rbe/lang/bg/%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%B2%D0%B0%D0%BC/>, е:

укривам, -аш, несв.; **укрия**, -йеш, мин. св. -йх, прич. мин. страд. укрѣт, св., прех.

1. Слагам нещо или някого на тайно място, за да не бъде намерен, открит; скривам. *К., както и по-рано, укриваше нелегалните материали.* А. Г.

2. Давам тайно убежище на лице, преследвано от властта; прикривам. *М., гони ме потеря, можеш ли ме укри? В.. Избягал от казармата. Там имало арести и един войник бил убит; укрива го мой другар.* Х.. Р..

3. Прен. Не изказвам нещо, което зная, което тая в себе си. *Кроят нещо, а аз все по стъпките им. Като разбраха, че от мене няма да укроят, извикаха ме и ми разправиха цялата работа.* Ч.. И почва разговор тамо: за суша, /за жито, сено и добитък. А всеки/ укрива това, що вълнува душата. Ем. п. Д.. **укривам се, укррия се** страд. Черковни, училищни и читалищни капитали се разпиляваха и укриваха. Й..

При всички положения, действието по укриване предполага активно поведение, насочено към определени последици - „да не бъде намерен, открит“, т.е. предполага осъзнаване на действието по укриване и е насочено именно към определени последици – „да не бъде намерен“.

Настоящият състав намира, че значението на „укривам“ – така, както бе тълкувано съобразно отношението на дееца към последиците от деянието, се покрива от признаците на умишъла съгласно чл. 11, ал. 2 НК.

Същевременно, съобразно чл. 11, ал. 3 НК, за да е непредпазливо деянието, деецът не следва да е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати. В случая, „да не бъде намерен, открит“ не се покрива от значението на чл. 11, ал. 3 НК доколкото това поведение е насочено към определен резултат, докато при непредпазливостта деецът е мислел да предотврати последиците /самонадеяност/ или въобще не ги е предвиждал /небрежност/.

Ето защо понятието „укриване“ следва да се тълкува като умишлено поведение, като аргумент в тази насока е и това, че систематичното място на нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК е именно наред с нормите на чл. 19, ал. 2 и сл. предвиждащи „недобросъвестност“, което се приравнява на умишлено поведение. В този смисъл е и чл. 82 ЗЗД, за който теорията безспорно приема, че под това – *недобросъвестен е този длъжник, който съзнателно не изпълнява своите задължения*, следва да се приема умишлено поведение.

В конкретния случай укриване на посочените в чл. 19, ал. 1 ДОПК факти и обстоятелства следва да се тълкува като поведение, насочено към това те да не бъдат намерени, открити и по-специално – като се подават справки декларации с определени факти, настъпването на които данъчните закони свързват с ползването на данъчен кредит, следва да е насочено към това да се ползва неправомерно данъчен кредит. Споделя становището на ответника, че укриването следва да се свърже и с декларирането на неверни факти и обстоятелства,

които данъчно задълженото лице е длъжно да декларира, по арг. от чл. 105 ДОПК.

Това предполага, само по себе си, наличие на субективен елемент: знание за деклариране на неверни факти, знание че е налице неизпълнение на свое задължение, както и от тълкуването обаче на „укрие“ – необходимост и от волеви момент по отношение на последиците.

В случая действително се установява такова поведение. Управителят е следвало да положи необходимата грижа, като доколкото е представлявал търговско дружество, тя следва да включва и грижа относно изпълнение на задължението си /вж.чл. 82 ЗЗД/ за „вярно“ деклариране на факти и обстоятелства относно правото на приспадане на данъчен кредит, като тази грижа се покрива, доколкото е представлявал търговско дружество, със съдържанието на грижата на добрия търговец.

В процесния случай може да се направи единственият и възможен извод за „укриване“ на факти, които да доведат до неправомерно ползване на данъчен кредит, както и за „невярно“ деклариране на факти, които управителят е бил длъжен да декларира, което да е с оглед постигане неправомерен резултат– неправомерно ползване на данъчен кредит. До този извод се стига при съвкупната преценка на събраните доказателства.

Това е така доколкото, безспорно се установява, че в хода на двете ревизии по ЗДДС на „ВОЛФАРМ“ ЕАД е доказано участието на дружеството в схема за данъчна измама чрез използване на фактури с неверни данни, документиращи нереални доставки, от което данъчният кредит за приспадане се увеличава и намаляват сумите за ДДС за внасяне. Също така са документирани нереални ВОД на стоки, вследствие на което е приложена нулева ставка на данъка.

В практиката си ВАС приема, че влезлите в сила ревизионни актове се ползват с доказателствена сила относно обстоятелствата, формиращи установените с тях задължения /Решение №890 от 27.01.2016 г. по адм. дело №1734/2015 г., Решение №2645 от 09.03.2016 г. по адм. дело №3166/2015 по описа на ВАС/. Жалбоподателят, като управител и едноличен собственик е бил наясно с извършваните стопански операции от дружеството и умишлено е допуснал декларирането в СД по ЗДДС на неосъществени доставки на медикаменти със съзнанието, че това води до ощетяване на бюджета на Република България. Предвид изричната разпоредба на чл. 141 от ТЗ, възлагаща на управителя на дружеството правомощията да организира, ръководи и представлява дейността на дружеството.

Жалбоподателят, освен това, е бил и едноличен собственик и управител на дружеството, поради което следва да се направи извод, че е бил запознат, респ. е бил длъжен да е запознат с дейността му, с оглед необходимостта от полагане на дължимата грижа. Знаел е, че чрез деклариране на нереални покупки и несъществуващи ВОД неправомерно са намалени задълженията за ДДС, съответно, че действително дължимите задължения няма да бъдат внесени.

Управителят, като представител на дружеството, е бил длъжен да подаде СД по ЗДДС, в които вярно да отрази извършените и получени облагаеми доставки. В случая са установени действия по деклариране с невярно съдържание пред органите по приходите /подадените декларации са коригирани в резултат на проведен ревизионен контрол/. Не е възможно да се твърди, че не е съзнавал смисъла и значението на

действията по подаване на СД по ЗДДС.

Разликата между декларираното по надлежния ред и действително установеното при ревизията е укриване по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК.

По смисъла на чл. 141, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ субект на укриването е именно управителят, доколкото същият организира и ръководи дружеството и го представлява пред трети лица. В този смисъл са решения №890/27.01.2016г. на ВАС, по адм. дело №1734/2015г. и Решение №2704/10.03.2016г. на ВАС, по адм. дело №12610/2015г., Решение №9027/11.07.2017г. на ВАС, по адм. дело 4429/2017г., Решение №15347/13.12.2017 г. на ВАС по адм. дело 4851/2017 г.

В редица решения на Върховния административен съд постановилите ги касационни състави приемат, че проява на укриване на факти е пропускът в съответните справки-декларации по ЗДДС да се отразят всички доставки, както и посочването в ГДД по ЗКПО на занижен финансов резултат. Субект на укриването е управителят, доколкото при действието на чл. 141, ал. 2 от ТЗ той представлява дружеството, организира и ръководи дейността му /чл. 141, ал. 1 от ТЗ/.

Същевременно, поддържането на икономическа дейност в такива обороти, като процесните, която не е обезпечена с реални активи, за която управителят предприема действия по ликвидация, в хода на ревизионното производство на дружеството и при образувано изпълнително дело, като към предприемане на ревизия за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК, дружеството е реално заличено от ТР, макар и по косвен път, налага единственият възможен извод за умишлено изградена правна конструкция с цел данъчна измама, в която констатино се поддържа минимално или липса на имущество на юридическото лице „ВОЛФАРМ“ ЕАД, което обосновава извод за недобросъвестност на управителя по отношение на имуществото, обезпечаващо публични задължения на същото. [/Вж. Решение № 15991 от 19.12.2018 г.](#) на ВАС по адм. д. № 8210/2018 г., VIII о./

Конкретно недобросъвестността следва да е налице към действията- подаване на декларации с невярно съдържание по ЗДДС, за процесния ревизиран период. Следва да се има предвид, че некларирането на обстоятелства /вкл. и невярното им такова/, се приема от практиката като укриване на факти - [решение № 13882 от 16.11.2017 г.](#), по адм. дело I № 7532/2017 г. на VIII о, ВАС/.

С оглед на изложеното, съдът приема, че в хода на съдебното производство безспорно се установиха и доказаха всички кумулативни предпоставки на чл. 19, ал.1 от ДОПК, поради което и обжалваният ревизионен акт е законосъобразен, като не се констатира порочи, обосноваващи неговата отмяна и следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли. При този изход на делото е основателно искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответната страна, за всяка една от трите инстанции, което съдът счита, че следва да се определи в размер на по 300 евро за всяка една инстанция, общо – 900 евро.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК.
Административен съд София град.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Й. В., с ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт /РА/ Р-22221322002727-091-001/07.12.2022г., издаден от З. Д. В. – орган, възложил ревизията, и В. И. К. – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП“ на НАП, с който е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК, в качеството на управител на „ВОЛФАРМ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], за задължения на дружеството за данък върху добавената стойност/ДДС/ в размер на 4 243 310,29 лв. и лихви за забава в размер на 2 272 871,64 лв., представляващи установени с влязъл в сила Ревизионен акт /РА/ №Р-22002219005526-091-001/27.07.2020г. на ТД на НАП С., несъбираеми задължения на „ВОЛФАРМ“ ЕАД.

ОСЪЖДА И. Й. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес], ет.8, Ап. 44 и съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, Ап. 1, да заплати на НАП: Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при ЦУ на НАП, сумата от 900 евро юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.